

man skulde lade en Uretfærdighed og en Uvil-
 ligghed blive staaende, som man seer sig istand
 til at borttage, fordi der er Andre, der lide
 under den samme Tilstand. Underclassernes
 Umyndighedsstilstand i Militair-Staten er jo
 forøvrigt Noget, som ikke vedkommer os her.
 Jeg har ellers ikke sagt, at den ærede Rigs-
 dagsmands Forslag var ubarmhjertigt; jeg har
 kun sagt, at ligesaa ubarmhjertigt som Forslags-
 stillerne syntes at vise sig imod Dvinderne,
 ligesaa ubarmhjertigt vilde jeg haabe, at Thing-
 et vilde vise sig imod deres Forslag. Siden
 jeg har talt om Ubarmhjertighed, skal jeg ved
 Siden deraf nævne en anden Ubarmhjertighed,
 som man viser imod Dvinderne, og det er den,
 at de ikke ere stillede lige med Mændene med
 Hensyn til Arv efter Forældre.

Hægle: Den ærede Rigsdagsmand, der
 sidst talte, var den, der selv bragte Dvindens
 Myndighed ved hendes Gjerning paa Tale,
 og han klagede over, at vi Andre ikke paa-
 skjønnede netop Dvindens Værd og Betydning
 i Huset, naar hun var den myndige og Mæn-
 den den umyndige. Det er blevet bebrejdet
 mig, at jeg ikke fremsførte Grunde, men jeg
 maa bemærke, at jeg lige snar fra Begyndel-
 sen har sagt, at det maatte være et Skjøn,
 der afgjorde det. Det er et Skjøn, naar man
 vil sige, at der hidtil er vilst Dvinderne Uret;
 os Andre forekommer det, at det er en Uret,
 der bliver begaaet imod Dvinderne, naar der
 gives en Lovbestemmelse for, at hun skal være
 myndig og selv bestyre sine Pengesager. Jeg
 skal endnu tilføje, at et Motiv for mig — det
 er af en aldeles personlig Veffæffenhed — til
 at modsætte mig Loven, er det, at en bekjendt
 Retskyndig fra Norge, som i denne Tid har
 gjæstet Kjøbenhavn, har meddeelt mig, at
 den Lov, som blev vedtaget i 1845 i
 Norge, føres der stadig væk Klager over.
 Der høres bestandig Klager over, at den er
 Narrafag t, at mange ugifte Piger miste deres
 Formue. Det er af Hensyn til Dvinderne,
 at jeg har stillet Vædringsforslaget. Naar
 den ærede Rigsdagsmand har sagt, at det var
 en Taabelighed, at der skulde være Forskjel
 mellem en ung Enke og en ugift ældre Pige,
 saa gælder jeg ham fuldkommen Ret deri; men

derfor er det ikke sagt, at det kun kan ændres
 paa den Maade, som han ønsker.

Müller: Jeg er aldeles utilgængelig
 for den Betragtning, at det skulde være et
 Skjøn, at afhjælpe det Forhold, hvori Dvin-
 derne hidtil have befundet sig. Med Hensyn
 til det, som den ærede Rigsdagsmand har an-
 ført om, hvad en Retskyndig fra Norge har
 udtalt dette Forhold betræffende, da skal jeg
 kun henvise til, hvad den høitærede Justitsmi-
 nister har ytret i det andet Thing. Han har
 sagt der, at man maatte være meget forsigtig
 med, hvad hvad man saaledes citerede fra an-
 dre Landes Exempler; jeg troer, at der endog-
 saa her igaar blev henviist til denne Uttring
 af Justitsministeren i det andet Thing. Givlle
 sørgelige Følger denne Lov kan have afsted-
 kommet i Norge, veed jeg ikke, og hvor rigtigt
 eller urigtigt den Retskyndige kan have opfat-
 tet de Begivenheder, som have fundet Sted
 der, veed jeg endnu mindre, men saameget
 veed jeg, at jeg har den gode Tillid til mine
 Landsmandinder, at man, naar denne Lov
 kommer ud, ikke vil høre saadanne Klager fra
 deres Side.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, fik man
 til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af H. M. Petersen:

Tallet „25“ forandres paa de forskjellige
 Steder til „22“.
 Forkastedes med 60 Stemmer imod 4.

2) Forslag af Hægle:

§ 1 forandres til:

„Ugifte Fruentimmer ere, naar de have
 opnaaet en Alder af 25 Aar, myndige under
 Curator.“
 Forkastedes med 56 Stemmer imod 8.

Formanden: Efter Udfaldet af denne
 Afstemning antager jeg det for en Selvfølge,
 at de 2 andre Vædringsforslag maae falde bort.
 (Hægle: „Ja.“)